

Bizonyára legkeservesebben esik ez a szülőknek. De számol vele nemcsak a város és az érdekelt szülők, hanem *Szmollény Nándor* is. Csak az a hiba, hogy *Szmollény* nem jól számol vele. Mert azt csak mégsem lehet megtenni, hogy azok a szülők, akik sem jobbra, sem balra nem nézve egyenesen a városi iskolába iratták a fiaikat, 200 koronát fizesse nek, ellenben azok, akik előbb másutt próbálkoztak meg, de onnan lemaradtak, kiszorultak, azokra nézve csak félfannyi legyen a tandíj. Szóval azok, akik nyilvánvalóan nem is akartak a város felső kereskedelmi iskolájába menni, jutalmaztassanak meg fejenként 100 koronával, amiért csak azért és csakis azért akarnak a város iskolájába menni, mert másutt — az államiban — nincsen számukra hely. Ez minden volna, csak nem igazság. Az egyenlő mértékkel mérés elve akkor azt kívánta volna, hogy *Szmollény Nándor* indítványozza meg azt, hogy egyáltalán, az iskola minden egyes növendékére nézve szállítsa le a város a tandíját a felényire. De hogy éppen a nem akarók jutalmaztassanak, az legalább is érthetetlen. Miért olyan nagylelkű és bőkezű *Szmollény* az állami iskolából kiszorultakkal szemben, mikor azokért nem fája a feje és a szíve, akik ahhoz ova a város felső kereskedelmi iskolájába iratkoztak?! . . .

Százhuszonhét ügy a szeptemberi közgyűlésen.

(Saját tudósítónktól.) Holnap, szerdán délután négy órakor kezdődik a szeptemberi rendes közgyűlés. A közgyűlésen a még mindig gyöngékedő *Lázár György* dr. polgármester tevőletében *Bokor Pál* helyettes-polgármester fog elnökölni. Százhuszonhét ügy szerepel a szeptemberi közgyűlés programján, a közgyűlés dolga tehát a kéthónapos nyári vakáció alatt ugyancsak folszaporodott. Minthogy egyes fontosabb kérdések körül valószínűleg hosszabb vita lesz, a közgyűlés előreláthatólag két, esetleg több napig is eltart. *Bokor Pál* helyettes-polgármester, hogy a tárgysorozat ennyi idő alatt is letárgyalható legyen, kijelentette a kedden délelőtt tartott előkészítő tanácsülésen, hogy nem hat, hanem hét órákor fogja bekekeszteni a közgyűlést. A programon egész sereg interpelláció és mintegy tizenhét indítvány szerepel, azonkívül a tanácsi előterjesztések között is több olyan elsőrangú fontosságú városi ügy van, amelyekben a közgyűlés is csak alapos és beható fölülbírálás után hozhat határozatot. Bizonyos, hogy a bejelentő hivatal ügye fölött sem fognak simán napirendre térni, nagyon helyesen, maga a főkapitány gondoskodik erről, szemben a tanács javaslatával. A szűnügyi bizottság kérdése is előreláthatólag vitát fog provokálni.

Az interpellációkat benyújtásuk idején már ismertettük. *Kormányos Benő* dr. a szűnügyi bizottság ügyében intézett interpellációt a polgármesterhez, ez azonban, miután a szervező bizottság már döntött, tárgytalanra vált. *Fajka Lajos* dr. a huszárgaság ügyében interpellál és Makóra való hivatkozással hatósági megszárlást fölállítását javasolja. A tanács válasza az interpellációra az, hogy a hatóság hívja föl majd a megszárlásokat a husárok leszállítására és a fölcsúztatás eredményétől teszi függővé a további intézkedéseket. *Sőreghy Mátys* dr. interpellációjában azt kérdezi, van-e tudomása a tanácsnak arról, hogy a kerületi orvosok nem laknak a saját kerületükben. A tanács válasza az, hogy a kerületi orvosok közül csak *Baneth Samu* dr. lakik harminc lépésnyire a kerületétől, még pedig azért, mert az orvosi lak építésére jelenleg nincs fedezet. *Hauser Rezső* Sándor a kisdédóvó intézetek községi kezelésbe való vétele érdekében inter-

pellál. A szegedi jótékony négyesület ugyanis ajánlatot tett a városnak, hogy a négy kisdédóvó iskolát vegye át a saját kezelésébe, amit a város meg is ígért. Kérdezi az interpelláló, miért nem hajlandó a négyesület kérelmét teljesíteni a város. A tanács válasza az, hogy az ügygyel várni kell, amíg a miniszter döntése leérkezik a belterületi iskolák és a kisdédóvó intézetek államosítására vonatkozólag, mert amíg a városi kezelésben levő óvóiskolákat a miniszter nem államosítja, addig anyagi akadályok miatt a város sem veheti át községi kezelésbe a jótékony négyesület által főtartott óvóiskolákat. A madarászto-királyhalmi csatornázás munkálatainak beszüntetése miatt is interpellálnak a közgyűléshez. A tanács kijelenti válaszában, hogy szemle után meggyőződik róla, csakugyan beszüntették-e a munkálatokat s a szemle eredményéhez képest fog intézkedni. A holnapi közgyűlésen felel a tanács *Pick Jenőnek a vágóhid mizériáj* ügyében a polgármesterhez intézett interpellációjára is. A tanács bejelenti, hogy minden intézkedést megtett már, hogy rend legyen a vágóhídon. Azokat a hiányosságokat, amelyeket *Pick Jenő* interpellációjában annak idején szóvá tett, tulnyomó részben pótolta, a szükséges intézkedéseket végrehajtotta és gondoskodott a vágóhid üzemének fejlesztéséről is.

Az indítványok során a szervező bizottság ismeretes határozata alapján bejelenti a tanács *Wimmer Fülöpnek* azt az indítványát, hogy a szűnügyi bizottság tagjait a jövőben ne a tanács, hanem a közgyűlés válassza. A tanács javaslata ugyanaz, mint a szervező bizottságé, vagyis, hogy a szűnügyi bizottság tagválasztásai tekintetében az eddigi állapot tartassék fenn. *Hauser Rezső Sándor a bejelentő hivatal* ügyében járul indítvánnyal a holnapi közgyűlés elé. (Ezzel az ügygyel külön foglalkozunk.) *Szmollény Nándor* két indítványt is tesz. Az egyikben azt javasolja, hogy a városi felsőkereskedelmi iskola tandíját, amely kétszer annyi, mint az állami felsőkereskedelmié, szállítsák le. A tanács az indítványt azzal mutatja be a közgyűlésnek, hogy véleményezés végett utalja a kereskedelmi iskolai bizottsághoz. A másik indítványa a toronyórák javításának vállalatba adására vonatkozik. A tanács az indítványt pártolólágg terjeszti a közgyűlés elé. *Somlyódi István* dr. és társai azt indítványozzák, hogy a református templom körül elterülő szabad térséget *Kálmán-térnek* nevezze el a város. A tanács utcarendezési szempontok miatt az indítvány mellőzését javasolja a közgyűlésnek. Az Árva-utca lakói az utca rendezését, fásítását és gyermekjátszó-tér céljaira való fölhasználását kérik. A tanács javaslata az, hogy ezt az utcarendezést az 1914. évi városrendezési programba illesszék.

A tanácsi előterjesztések között szerepel a tűzéraktanya, illetőleg a tűzerek ideiglenes elhelyezése is. A tűzerek 1914. március 14-én vonulnak be Szegedre. Mivel a tűzérkaszárnya csak két év múlva lesz készen, ideiglenes helyiségekről kell gondoskodnia a városnak. A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy a már kijelölt épületeket bocsássa a tűzerek rendelkezésére, a honvédelmi minisztert pedig föliratban kérje meg, hogy mielőbb határozzon a helykérdés és a hozzájárulási összeg tekintetében. Javasolja még a tanács azt is, hogy *Tóth Mihály* katonalégi tanácsost bizza meg a közgyűlés, hogy személyesen tárgyaljon a honvédelmi minisztériumban, továbbá, hogy a honvédgyalogsági és lovassági gyakorlótereket, valamint a Mars-teret ideiglenes gyakorlótereknek engedjék át a honvédtűzérkének. A városi szolgák, mintegy háromszáz, huszonöt százalék drágasági pótlékot kérnek. Miután a miniszter már értesítette a várost, hogy a szolgák fizetésrendezését illetően külön fog intézkedni, a tanács addig napirendre térést javasol a közgyűlésnek a beadvány fölött.

A külügyminiszter a királynál. Bécsből jelentik: *Berchtold* gróf külügyminiszter tegnap kihallgatáson jelent meg a király előtt.

Megbolondult a Korzón.

— Feldöntötte a bérszékeket és inzultált urinöket. —

(Saját tudósítónktól.) Nagy ribilliót csinált ma délbén a korzón egy fiatalember, a kiről később kiderült, hogy elmebajos. Éppen tizenkét óra és fél egy között, amikor legtöbben sétáltak, akkor kezdett el dühöngeni. Szerencsére azonban nagyobb bajt nem idézhetett elő, mert hamarosan előkerült egy rendőr, aki bekísérte a városházára.

Az eset a Széchenyi-téren kezdődött és a Klauzál-téren ért véget. Egy hatalmas termetű, fekete haju, csinos fiatalember ült a korzón a városházával szemközt lévő bérszékek egyikén. Sötét ruhát, puha fekete kalapot viselt és általában külseje egy jobb módú iparoséhoz hasonlított. Eleinte csöndesen üldögélt a helyén, egyszerre csak azonban feltűnősködni kezdett. A sétálókra hangos megjegyzéseket tett, a nőket pedig szemtelenül fölcsírozta. Ekkor még a közelében ülők sem gondoltak arra, hogy az idegen elmebajos, mert a tekintete tiszta volt és arckifejezése nyugodt. Hirtelen tört ki rajta — úgy látszik — a betegség, mert nem sokára, minden bevezetés nélkül, fölugrott helyéről, a fejéhez kapott, majd fölvette a nehéz, széles vaspántokkal ellátott széket és egy hatalmasat lendítve rajta a parktükörbe hajította. Ekkor a közelében ülők mindannyian hangosan nevetni kezdtek, mert azt hitték, hogy talán egy szög állott ki a székből, — ami sajnos, néha megesik, — és ez hozta annyira méregbe a dühöngőt.

De a nevetők csakhamar elkomolyodtak, mert az idegen mit se törődve azzal, hogy a Korzón van és mindenki őt bámulja, fölkapott még egy széket, azt is a vasrácsra át a földre dobta, majd a legközelebbi szék után nyult, amikor végszóra megjelent a népszemű és mindenről jól értesült *Buchwald-bácsi*, aki az ő szelid modorával lecsillapította a dühöngőt és föl kérte, hogy jelenlétével más tájat boldogítsa.

Az idegen *Buchwald-bácsi* felszólítását tudomásul vette, mert nem szólt semmit, csak haragosan megfordult és eltávozott. Ekkor azonban már látszott rajta, hogy nem jópelmű. Tekintete zavaros volt, az ajka vonaglott és folytonosan lihegett. Valószínűleg még az öntudat küzdött benne a téboly démonával. De mikor a „Kék-csillag“ elé ért, akkor már teljesen elvesztette józan esztét. Elkezdett hadonászni, érthetetlen szavakat kiabált és a kirakat ablaka előtt, mindenféle grimaszokat vágott.

Ez volt ugyan még csak a kezdete a komédiának. Ekkor a szerencsétlen hirtelen másra határozta el magát. A tulsó oldalon meglátott egy fess, szőke haju urinöt. Átszaladt mindjárt a tulsó oldalra és egy darabig a hölgy után haladt, majd előresietett, szembe került vele, rámosolygott és leköpte. Az urinő természetesen első meglepetésében, azt se tudta, mit csináljon. Azt hitte, hogy aszfaltbetyárral van dolga és kiáltozni kezdett rendőrért, majd aztán ő szaladt az idegen után, hogy szem elől ne tévessze, amíg a rendőr megérkezik.

Ez alatt nagy csoportosulás támadt. A sétálók észrevették az idegen gyamus viselkedését, köréje csoportosultak és vele együtt haladtak a Klauzál-tér felé. Az idegent azonban ez csöppet se zavarta. Megint meglátott a kocsiuton egy sétáló urinöt és feléje tar-